

“ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ - ಬೇಹದ್ದಿನ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಸೇವೆಗಾಗಿ, ನರಕವನ್ನು ಸ್ವರ್ಗವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ತಂದೆಯು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ, ಈ ಸೇವೆಯನ್ನು ಕಲ್ಪ-ಕಲ್ಪವೂ ತಂದೆಯೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ”

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಸಂಗಮಯುಗದ ಯಾವ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಇಡೀ ಕಲ್ಪದಿಂದ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ?

ಉತ್ತರ: ಇಡೀ ಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ತಂದೆಯು ನಾವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಮಸ್ತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಅಗಲಿದ್ದ ಮಕ್ಕಳ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಉಪಸ್ಥಿತನಿರುವೆನು. ಮಕ್ಕಳಾದ ನೀವೇ ದೊಡ್ಡವರಾಗಿರುವಿರಿ. ತಂದೆಯು ಕಲ್ಪದ ನಂತರ ಮಕ್ಕಳ ಬಳಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇಡೀ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಕೊಳಕನ್ನು ಶುದ್ಧವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ, ನರಕವನ್ನು ಸ್ವರ್ಗವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯ ಹಾಗೇ ನಿರಾಕಾರಿ, ನಿರಹಂಕಾರಿಗಳಾಗಲು ಮತ್ತಾರೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ತನ್ನ ಸುಸ್ತಾಗಿರುವ ಮಕ್ಕಳ ಪಾದಗಳನ್ನು ಒತ್ತುತ್ತಾರೆ.

ಓಂ ಶಾಂತಿ. ಬಂದ ತಕ್ಷಣ ತಂದೆಯು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಮಸ್ತೆ ಮಾಡಬೇಕೇ? ಅಥವಾ ಮಕ್ಕಳು ತಂದೆಗೆ ನಮಸ್ತೆ ಮಾಡಬೇಕೇ? (ಮಕ್ಕಳು ತಂದೆಗೆ ನಮಸ್ತೆ ಮಾಡಬೇಕು), ಇಲ್ಲ. ಮೊದಲು ತಂದೆಯೇ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಮಸ್ತೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸಂಗಮಯುಗದ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ಸ್ವತಃ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ನಾನು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರ ಪಿತ ನಿಮ್ಮ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಉಪಸ್ಥಿತನಿದ್ದೇನೆ, ಅಂದಾಗ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಮಕ್ಕಳೇ ದೊಡ್ಡವರಾದರಲ್ಲವೆ. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ತಂದೆಗೆ ನಮಸ್ತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ತಂದೆಯೇ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಮಸ್ತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಿರಾಕಾರಿ, ನಿರಹಂಕಾರಿ ಎಂದು ಗಾಯನವಿದೆ. ಅದನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕಲ್ಲವೇ. ಅಲ್ಲಿ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳ ಚರಣಕ್ಕೆ ಬಾಗುತ್ತಾರೆ. ಚರಣಗಳಿಗೆ ಸ್ಪರ್ಶಿಸುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಏನೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ತಂದೆಯು ಕಲ್ಪದ ನಂತರ ಮಿಲನ ಮಾಡಲು ಮಕ್ಕಳ ಬಳಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಬಹಳ ಅಗಲಿ ಹೋದ ಮಕ್ಕಳಾದ ಕಾರಣ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ - ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ ಸುಸ್ತಾಗಿದ್ದೀರಲ್ಲವೆ. ದ್ರೌಪದಿಯ ಕಾಲನ್ನು ಒತ್ತಿದ್ದಾರಲ್ಲವೆ, ಅಂದಾಗ ಸೇವಾಧಾರಿಯಾದರಲ್ಲವೆ. ವಂದೇ ಮಾತರಂ ಯಾರು ಉಚ್ಚಾರಣೆ ಮಾಡಿದರು? ತಂದೆ ಉಚ್ಚರಿಸಿದರು. ಮಕ್ಕಳು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ - ತಂದೆಯು ಇಡೀ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಕೊಳಕಿದೆ. ಇದು ನರಕವಾಗಿದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ತಂದೆಯು ಬರಲೇಬೇಕು. ನರಕವನ್ನು ಸ್ವರ್ಗವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ತಂದೆಯು ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಮಕ್ಕಳ ಸೇವೆಗಾಗಿ ನಾನು ಬರುತ್ತೇನೆ, ಕಲ್ಪ-ಕಲ್ಪ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಉಪಸ್ಥಿತನಾಗುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಿದೆ. ಯಾವಾಗ ಸ್ವತಃ ತಂದೆಯು ಬರುತ್ತಾರೆ ಆಗ ಮಕ್ಕಳು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ - ತಂದೆಯು ನಮ್ಮ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಉಪಸ್ಥಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದೇ ಎಲ್ಲರ ಸೇವೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ, ಎಲ್ಲರ ಬಳಿ ಹೋಗಬೇಕೆಂದಿಲ್ಲ. ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯ ಅರ್ಥವನ್ನೂ ಸಹ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಇಡೀ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಕಲ್ಯಾಣಕಾರಿ ದಾತ ಒಬ್ಬರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಹೋಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನೂ ಆ ರೀತಿ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಲಾರ. ತಂದೆಯದು ಬೇಹದ್ದಿನ ಸೇವೆಯಾಗಿದೆ.

ಗೀತೆ: ಎದ್ದೇಳಿ ಪ್ರಿಯತಮೆಯರೇ ಎದ್ದೇಳಿ.....

ಓಂ ಶಾಂತಿ. ನೋಡಿ ಇದು ಎಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯ ಗೀತೆಯಾಗಿದೆ. ನವಯುಗ ಮತ್ತು ಹಳೆಯ ಯುಗ.... ಯುಗಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಸಹ ತಿಳಿಸಲೇಬೇಕು. ಯುಗವು ಭಾರತವಾಸಿಗಳಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಭಾರತವಾಸಿಗಳಿಂದ ಅವರು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ - ಸತ್ಯಯುಗ, ತ್ರೇತಾಯುಗ ಆಗಿ ಹೋಯಿತು, ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಬರುವುದೇ ದ್ವಾಪರದಲ್ಲಿ. ಭಾರತ ಪ್ರಾಚೀನ ಖಂಡವಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಬೇರೆಯವರಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ದೇವಿ-ದೇವತೆಗಳು ರಾಜ್ಯಭಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದಿ ಸನಾತನ ದೇವಿ-ದೇವತಾ ಧರ್ಮವಿತ್ತು ಆದರೆ ಈಗಿಲ್ಲ. ಈಗ ಗಾಯನವಿದೆ - ಬ್ರಹ್ಮನ ಮುಖಾಂತರ ಸ್ಥಾಪನೆ, ವಿಷ್ಣುವಿನಿಂದ ಪಾಲನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂದಾಗ ಇದು ಅವರದೇ ಮಹಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ವಾಸ್ತವದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಮೊದಲನೆಯ ರಚನೆಯನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವತನದಲ್ಲಿ ರಚಿಸುತ್ತಾರೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವರೇ ರಚಯಿತನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಗೀತೆಗೆ ಸರ್ವಶಾಸ್ತ್ರಮಯಿ ಶಿರೋಮಣಿ ಶ್ರೀಮದ್ಭಗವದ್ಗೀತಾ ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಭಗವಂತನ ಹೆಸರೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಭಗವಂತ? ವ್ಯಾಸ ಇತ್ಯಾದಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವವರು ಕೃಷ್ಣನ ಹೆಸರನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಗೀತೆಯಂತೂ ದೇವಿ-ದೇವತಾ ಧರ್ಮದ ಮಾತ, ಪಿತಾ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಬಾಕಿ ಎಲ್ಲರೂ ನಂತರ ಬಂದವರು. ಇದು ಪ್ರಾಚೀನವಾಗಿದೆ ಅಂದಾಗ ಭಗವಂತ ಯಾವಾಗ ಗೀತೆಯನ್ನು ಉಚ್ಚಾರಣೆ ಮಾಡಿದರು? ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮಗಳು ಇರಲೇಬೇಕು. ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಗಳಿಗೂ ಗೀತೆಯೇ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದಾಗಿದೆ. ಗೀತೆಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮದವರೂ ಮಾನ್ಯತೆಯನ್ನು ಕೊಡಲೇಬೇಕು. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮುಸಲ್ಮಾನರು, ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು ಬಹಳ ಕಠಿಣವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಮಾನ್ಯತೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಯಾವಾಗ ಎಲ್ಲರೂ ಗೀತೆಯೇ ಪ್ರಾಚೀನವೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ ಆಗ ಬೇಡುತ್ತಾರೆ. ಗೀತೆಯ ಭಗವಂತ ಯಾವಾಗ ಉಚ್ಚಾರಣೆ ಮಾಡಿದರು? ಎಂದು ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಚಿನ್ಮಯಾನಂದ ಸ್ವಾಮೀಜಿ 3500 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ (ಕ್ರೈಸ್ತ) ಗೀತೆಯನ್ನು

ಭಗವಂತ ನುಡಿಸಿದರು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. 3500 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಈ ಧರ್ಮ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರ ಧರ್ಮವು ಗೀತಾ ಶಾಸ್ತ್ರವಾಗಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಗಳಿವೆ. ಗೀತೆಯ ಮುಖಾಂತರ ಎಲ್ಲರ ಸದ್ಗತಿಯನ್ನು ಮಾಡುವ ತಂದೆಯು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಗೀತೆಯನ್ನು ತಂದೆಯೇ ಉಚ್ಛರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ತಂದೆಯ ಬದಲಾಗಿ ಮಗನ ಹೆಸರನ್ನು ಹಾಕಿ ಗೊಂದಲ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಶಿವರಾತ್ರಿ ಯಾವಾಗ ಆಚರಿಸುವುದೆಂದು ಇದರಿಂದ ಸಿದ್ಧವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಶಿವ ಜಯಂತಿ ಮತ್ತು ಕೃಷ್ಣ ಜಯಂತಿ ಸಮೀಪವಿದೆ. ಶಿವ ಜಯಂತಿಯು ಸಮಾಪ್ತಿಯಾದ ನಂತರ ಕೃಷ್ಣನ ಜನ್ಮವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಂದೂ ಸಹ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಜ್ಞಾನ ಯಜ್ಞವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ರುದ್ರ ಜ್ಞಾನ ಯಜ್ಞವೆಂದು ಗಾಯನ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದಲೇ ವಿನಾಶದ ಜ್ವಾಲೆ ಪ್ರಜ್ವಲಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಈಗ ನೀವು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಈಗ ಆದಿ ಸನಾತನ ದೇವಿ-ದೇವತಾ ಧರ್ಮವು ಪುನಃ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆಗ ಬೇರೆ ಯಾವ ಧರ್ಮವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಗಳು ಇಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನು ಬರುತ್ತಾನೆ, ಇದೂ ಸಹ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯವಂಶಿ ದೇವಿ-ದೇವತೆಗಳ ರಾಜ್ಯವಿತ್ತು. ಅಂದಾಗ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮನುಷ್ಯರಿದ್ದರು ಬಾಕಿ ಎಲ್ಲಾ ಆತ್ಮಗಳು ಮುಕ್ತಿಧಾಮದಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ. ಭಗವಂತನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಿಗುತ್ತಾನೆ. ತಂದೆಗೆ ನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯೂ ಸಹ ಪುನಃ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮಕ್ಕಳು ನಂತರ ತಂದೆಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆಯು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಚೈತನ್ಯವಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ, ನಂತರ ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಆತ್ಮಗಳು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಮಿಲನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಭಗವಂತ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಮಿಲನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತಾರೆ? ಇಲ್ಲಿಯಂತೂ ಸಿಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಕೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಕೆಲವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಅಂದಾಗ ಎಲ್ಲಾ ಭಕ್ತರು ಎಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಯಾವಾಗ ಮಿಲನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿದ್ದೇವೋ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಮಿಲನ ಮಾಡಬೇಕು. ಭಗವಂತನ ನಿವಾಸ ಸ್ಥಾನ ಪರಮಧಾಮವಾಗಿದೆ. ನಾನು ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪರಮಧಾಮದಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ದುಃಖದಿಂದ ದೂರ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕೆಲಸವು ಅವರದೇ ಆಗಿದೆ. ಈಗ ಅನೇಕ ಭಾಷೆಗಳಿವೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯ? ಇಂದಿನ ದಿನ ಗೀತೆಯನ್ನು ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಠಪಾಠ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಗೀತೆಯನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಅಹಲೈಯರು, ಕುಬ್ಜೆಯರು, ಅಬಲೆಯರು ಸಂಸ್ಕೃತವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹಿಂದಿ ಭಾಷೆಯು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿದೆ. ಹಿಂದಿಯ ಪ್ರಚಾರವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಭಗವಂತನೇ ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಗೀತೆಯ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅದರ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ? ಇದು ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದಲೂ ಹಿಡಿದು ಮುರುಳಿಯು ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಪತಿತ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಪಾವನ ಮಾಡಲು ತಂದೆಯು ಬರಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸ್ವರ್ಗದ ರಚನೆಯ ತಂದೆಯು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಹೊರತು ನರಕವನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ನರಕವನ್ನು ರಾವಣ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಸ್ವರ್ಗದ ಸ್ಥಾಪನೆಯನ್ನು ತಂದೆಯು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಹೆಸರು ಶಿವ ಎಂದಾಗಿದೆ. ಶಿವ ಅರ್ಥಾತ್ ಬಿಂದು. ಆತ್ಮವೂ ಸಹ ಬಿಂದುವಾಗಿದೆ. ಬಿಂದು ಏನು ಮಾಡುತ್ತದೆ? ಎಷ್ಟೊಂದು ಚಿಕ್ಕದಾಗಿದೆ? ಆತ್ಮವು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಾಗ ದೊಡ್ಡದಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಭೃಕುಟಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಗುರುತನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಭೃಕುಟಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸದಾಕಾಲ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿರುವ ನಕ್ಷತ್ರವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಅಂದಾಗ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಭೃಕುಟಿಯಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಚಿಕ್ಕದಾದ ಆತ್ಮವಿರಲು ಸಾಧ್ಯ. ಹೇಗೆ ಆತ್ಮವಿದೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಪರಮಾತ್ಮನಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಲ್ಲೂ ಇಷ್ಟು ಚಿಕ್ಕ ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಜನ್ಮಗಳ ಪಾತ್ರ ತುಂಬಿರುವುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಎಂದೂ ಸವೆಯುವುದಿಲ್ಲ, ಸದಾಕಾಲ ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಎಷ್ಟೊಂದು ಗುಹ್ಯವಾದ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಮೊದಲು ಎಂದಾದರೂ ಈ ಮಾತನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದರೇನು? ಲಿಂಗ ರೂಪವಾಗಿದೆ, ಅಂಗುಷ್ಠಾಕಾರವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಮೊದಲು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಮೊದಲು ಈ ಮಾತನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದರೂ ಸಹ ನೀವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದೆ. ನಕ್ಷತ್ರವೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವೂ ಸಹ ನಕ್ಷತ್ರದ ರೀತಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ನಿಮಗೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವು ಯಾವ ವಸ್ತುವಿನದ್ದು ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೊಸ ಪ್ರಪಂಚ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ತಂದೆಯೇ ರಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರೇ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವಯಂ ಒಂದೇ ಬಾರಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಮನುಷ್ಯರು ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಬೇಡುತ್ತಾರೆ ಏಕೆಂದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಶಾಂತಿಧಾಮಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಂತಹವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಸುಖವು ಕಾಗವಿಷ್ಟು ಸಮಾನವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಗೀತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ರಾಜಯೋಗವೆನ್ನುವ ಅಕ್ಷರವಿದೆ ಅದರಿಂದಲೇ ರಾಜರಿಗೂ ರಾಜರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಸುಖವು ಕಾಗವಿಷ್ಟು ಸಮಾನವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವವರಿಗೆ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಹೇಗೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಇದೆಲ್ಲವೂ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಮಾರ್ಗದ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ಗೀತೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ಎರಡು ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ತಂದೆಯು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಂತೂ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಪ್ರಕಾರವಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಪ್ರಕಾರದ ಸನ್ಯಾಸವಿದೆ. ನೀವು ಮಕ್ಕಳು ಹಲೆಯ ಪ್ರಪಂಚದ ಸನ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಗೃಹಸ್ಥ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಕಮಲಪುಷ್ಪ ಸಮಾನವಾಗಿರುತ್ತೀರಿ. ಹೇಗಿರುತ್ತಾರೆಂಬುದನ್ನು ಇವರಿಂದ ಕೇಳಿರಿ. ಯಾರು ಈ ರೀತಿ ಇರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸನ್ಯಾಸಿಗಳ ಕೆಲಸವೆಂತೂ ಅಲ್ಲ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸ್ವಯಂ ಏಕೆ ಮನೆ-ಮಠವನ್ನು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಮನೆಯಿಂದಲೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಬೇಕಿತ್ತು. ಮೊದ ಮೊದಲು ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು. ತಂದೆಯೂ ಸಹ ಮೊದ ಮೊದಲು ತನ್ನ ಸ್ತ್ರೀಗೆ (ಸಾಕಾರ ಬ್ರಹ್ಮ) ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮನೆಯಿಂದಲೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಶಿವತಂದೆಯ ಚೈತನ್ಯ ಮನೆಯಾಗಿದೆ. ಮೊದ ಮೊದಲು ಈ ಸ್ತ್ರೀಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ, ನಂತರ ಅವರಿಂದ ಮಕ್ಕಳು ನಂಬರ್ವಾರಾಗಿ ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಬಹಳ ಗುಹ್ಯವಾದ ಮಾತಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದ ಶಾಸ್ತ್ರ ಗೀತೆಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಗೀತಾಶಾಸ್ತ್ರದಿಂದ ಯಾವುದೇ ಪ್ರೇರಣೆ

ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಬರುತ್ತದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಸ್ವಾರಸ್ಯವೂ ಸಹ ಇದೆ. ಶಿವನದ್ದು ಅನೇಕ ಮಂದಿರವೂ ಇದೆ. ನಾನು ಸಾಧಾರಣ ಬ್ರಹ್ಮನ ತನುವಿನಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತೇನೆಂದು ಸ್ವಯಂ ತಂದೆಯೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ತಮ್ಮ ಜನ್ಮಗಳ ಬಗ್ಗೆಯೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಇದೆಲ್ಲವೂ ಒಬ್ಬರ ಮಾತಲ್ಲ. ಈಗ ಎಲ್ಲಾ ಬ್ರಹ್ಮ ಮುಖವಂಶಾವಳಿಗಳು ಕುಳಿತಿದ್ದಾರೆ. ಕೇವಲ ಇವರೊಬ್ಬರಿಗೆ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆಂದಲ್ಲ. ಬ್ರಹ್ಮನ ಮುಖದ ಮುಖಾಂತರ ನೀವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದಾಗ ನೀವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯಜ್ಞವೂ ಸಹ ಸದಾಕಾಲ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಮುಖಾಂತರವೇ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ಆ ಗೀತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುವವರ ಬಳಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಿರಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಯಜ್ಞವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಯಜ್ಞವಾಗಿದೆ. ಬೇಹದ್ವಿನ ತಂದೆಯೇ ಬೇಹದ್ವಿನ ಯಜ್ಞವನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿಯ ತನಕ ಭಂಡಾರ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಯಾವಾಗ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ? ಯಾವಾಗ ಇಡೀ ರಾಜಧಾನಿಯು ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಆಗ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ನಂಬರ್ವಾರ್ ಆಗಿ ಪಾತ್ರ ಮಾಡಲು ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ರೀತಿ ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಯಾರೆಲ್ಲಾ ಪತಿತ ಮನುಷ್ಯರಿದ್ದಾರೋ ಅವರನ್ನು ಪಾವನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ, ನಂತರ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಧರ್ಮವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪಾವನ ಆತ್ಮಗಳು ಬರಲು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಅನೇಕ ಧರ್ಮಗಳಿವೆ ಬಾಕಿ ಒಂದು ಧರ್ಮವಿಲ್ಲ. ಅರ್ಧ ಕಲ್ಪದ ನಂತರ ಯಾವುದೇ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಲ್ಲ ಅಂದಾಗ ಗೀತೆಯು ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಗಳ, ಎಲ್ಲಾ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಶಿರೋಮಣಿಯಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇದರಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲರ ಗತಿ-ಸದ್ಗತಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಅಂದಾಗ ಸದ್ಗತಿಯು ಭಾರತವಾಸಿಗಳದ್ದೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಬಾಕಿ ಗತಿಯು ಎಲ್ಲರದ್ದಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಭಾರತವಾಸಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರು ಮೊದ ಮೊದಲು ಪರಮಾತ್ಮನಿಂದ ದೂರವಾಗಿದ್ದರು, ಅವರೇ ಮೊದಲು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರೇ ಮೊದ ಮೊದಲು ಹೋಗಲು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಂಬರ್ವಾರ್ ಆಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಸತೋ, ರಜೋ, ತಮೋವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಪಾರು ಮಾಡಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರು ತಮ್ಮ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಪಾತ್ರಧಾರಿಗಳು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸಮಯದಲ್ಲೇ ಬರುತ್ತಾರೆ. ನಂಬರ್ವಾರ್ ಆಗಿ ಹೇಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆಂದು ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವರ್ಣಗಳ ರಹಸ್ಯವನ್ನೂ ಸಹ ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಶಿಖೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡುವವರು ಯಾರು? ಶೂದ್ರರನ್ನಂತೂ ರಚನೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಶಿಖೆಯ ಮೇಲೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ತಂದೆ ಬ್ರಹ್ಮನಿದ್ದಾರೆ. ಬ್ರಹ್ಮನ ತನುವೇ ಶಿವತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅಂದಾಗ ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಶಿವವಂಶಿ, ಬ್ರಹ್ಮಮುಖವಂಶಾವಳಿಯಾಗಿದ್ದೀರಿ. ನೀವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ ನಂತರ ದೇವತೆಗಳಾಗುತ್ತೀರಿ. ಆದ್ದರಿಂದ ವರ್ಣಗಳ ಲೆಕ್ಕವನ್ನೂ ಸಹ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ರೀತಿ ಬುದ್ಧಿವಂತರಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಕೆಲವರು ಹೊಸಬರ ಮುಂದೆ ವಿದ್ವಾನ್ ಪಂಡಿತ ಮುಂತಾದವರು ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗ ತಿಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಂದಾಗ ನಾನು ಹೊಸಬನೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಾವು ಇಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬಂದರೆ ನಮಗಿಂತಲೂ ದೊಡ್ಡವರು ಬಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ನನಗಿಂತಲೂ ಅವರು ಮುಂದುವರೆದಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲೂ ಸಹ ನಂಬರ್ವಾರ್ ಇರುತ್ತಾರೆ. ದೇಹಾಭಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಬರಬಾರದು. ಒಂದುವೇಳೆ ಬಂದರೆ ಗೌರವ ಹಾಳಾಗುತ್ತದೆ, ಆಗ ಬಿ.ಕೆ.ಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ದೇಹಾಭಿಮಾನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಓದುವುದರ ಕಡೆ ಗಮನವನ್ನು ಇಡಿ. ನಾವು ಮೇಲಿನವರಿಂದ ಕೇಳುತ್ತೇವೆಂದು ತಂದೆಯೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಪಂಡಿತರೂ ಸಹ ಬಹಳ ತಲೆಯನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅಂದಾಗ ನಾನು ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ ಎಂದು ಅವರ ಬಳಿ ಕೇಳಬೇಕು. ನೀವು ನಾಳೆ ಬಂದರೆ ನಮಗಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಸಹೋದರ-ಸಹೋದರಿಯರು ತಮಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ಮಹಾರಥಿ, ಕುದುರೆ ಸವಾರ, ಕಾಲಾಳುಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವರನ್ನು ಸಿಂಹದ ಮೇಲೆ ಸವಾರಿ ಮಾಡುವುದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸಿಂಹವು ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂದಿದೆ. ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಒಂಟಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ ಆದರೆ ಆನೆಯು ಸದಾಕಾಲ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಒಂಟಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ ಕೆಲವರು ಅದನ್ನು ಸಾಯಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸಿಂಹವು ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತ ವೇಗವಾಗಿದೆ. ಶಕ್ತಿಯರನ್ನು ಸಿಂಹದ ಮೇಲೆ ಸವಾರಿ ಮಾಡುವುದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ನಿಮ್ಮ ಯಂತ್ರವು ಹೊರಗೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಆದರೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತಹವರು ಯಾರೆಂದು ತಂದೆಯು ನೋಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಾಚೀನ ದೇವತಾ ಧರ್ಮವನ್ನು ಯಾರು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದರು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅನೇಕರು ದೇವಿ-ದೇವತೆಗಳೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಭಗವಂತನೇ ಬೇರೆ, ಈಶ್ವರನೇ ಬೇರೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರನ್ನು ಭಗವಾನ್-ಭಗವತಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇದು ಕಾನೂನಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅವರು ದೇವಿ-ದೇವತೆಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದುವೇಳೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರಿಗೆ ಭಗವಾನ್-ಭಗವತಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು, ಶಂಕರರಿಗೆ ಮೊದಲೇ ಭಗವಂತನೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ತಿಳುವಳಿಕೆಯೂ ಸಹ ಬೇಕಲ್ಲವೆ. ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ:

1. ದೇಹಾಭಿಮಾನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತಮಗಿಂತ ದೊಡ್ಡವರನ್ನು ಮುಂದಿಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯ ಸಮಾನ ನಿರಹಂಕಾರಿಗಳಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ.
2. ಮನೆಯಿಂದಲೇ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮೊದಲು ತಮ್ಮ ಗೃಹಸ್ಥ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಕಮಲಪುಷ್ಪ ಸಮಾನವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚದ ಸನ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ವರದಾನ: ಮೂರೂ ಕಾಲ, ಮೂರೂ ಲೋಕದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿ ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗುವವರೇ ವಿಘ್ನ ವಿನಾಶಕ ಭವ. ಯಾರು ಮೂರೂ ಕಾಲ ಮತ್ತು ಮೂರೂ ಲೋಕಗಳ ಜ್ಞಾನ ಸ್ವರೂಪರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅವರನ್ನೇ ಬುದ್ಧಿವಂತರು ಅರ್ಥಾತ್ ಗಣೇಶ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುವುದು. ಗಣೇಶ ಅರ್ಥಾತ್ ವಿಘ್ನ ವಿನಾಶಕ. ಅವರು ಯಾವುದೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಘ್ನರೂಪರಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಒಂದುವೇಳೆ ಯಾರಾದರೂ ವಿಘ್ನರೂಪವಾದರೂ ಸಹ ತಾವು ವಿಘ್ನ-ವಿನಾಶಕರಾಗಿ ಬಿಡಿ. ಇದರಿಂದ ವಿಘ್ನ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಿ ಬಿಡುವುದು. ವಿಘ್ನ ವಿನಾಶಕ ಆತ್ಮರು ವಾತಾವರಣ, ವಾಯುಮಂಡಲವನ್ನೂ ಸಹ ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಿ ಬಿಡುವರು, ಅದರ ವರ್ಣನೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಸೋಲೋಗನ್: ತಮ್ಮ ಚಲನೆ ಮತ್ತು ಚೆಹರೆ(ಮುಖ) ಯಿಂದ ಸತ್ಯತೆಯ ಸಭ್ಯತೆಯ ಅನುಭವ ಮಾಡುವುದೇ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯಾಗಿದೆ.